

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almenyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SIDSTE NYT.

TIDSSKRIFT FOR SORANERE.

Nr. 14.

1. Maj 1914.

1. Aarg.

OVERSKÆRING!

—0—

Nu kommer „Overskæringsaftenerne“ atter. Den gamle Tradition skal igen hævdes. Vi drager alle fra den højeste til den laveste ud og hylder Foraaret, fri for Skolen og de „kære“ Lærere — og vi er glade ved det; — vi savner ingen af Delene! Men altsaa paa Gensyn der ude.

SORANEREN.

Vi har modtaget et Par Vers om „Overskæringen“:

Donnerwetter,
de hvide Kasketter
skal pryde soranske Ho'der!
— Vi bruger ikke parisiske Moder. —
men sidst i April
du ta'r med et Smil
din hvide Kasket
og flot, lidt koket
den sættes paa Snur:
Nu staar Som'ren for Tur.
Og den sidste April saa drager vi ud
med hvide Kasketter og solbrunet Hud.

Udgået fra Landsark
for Sjællands Biblio

FREDDY.

Første Maj, du vil komme saa vidunderskøn
modtaget med aabne Arme.
Du klæder vor Bøg i Silkeskrud grøn,
du vil give os Lys og Varme.
Vi raaber vort Hurra og jubler din Pris,
med Knapper vi Skinnerne fylde,
vi smøger vor Pibe i Aftenens Dis,
mens Skikken den gamle vi hyldede.

April, 1914.

MENTZE.

Den 18. April

fejredes ogsaa her i Sorø. Efter 4. Skoletime gik Skolen ned til Mindestenen, hvor Rektor talte om Dagens Betydning og læste Navnene op paa de Soranerne, der døde i Krigen. Et Par Sange blev sunget, og en Krans nedlagdes foran Stenen. — Skolen havde saa fri Resten af Dagen. — Søndag d. 19. April holdt Frk. Langkilde et Foredrag i Festsalen om Dybbølkampene. Det var et Foredrag, som burde faa alle Danske til at indse, at de bør byde vore Soldater ordentlige Befæstninger og tidssvarende Vaaben, og at vi ikke bør være saa sparsommelige angaaende vort Forsvar i Fredstid, saa det i Krigens Dage kommer til at koste os mangefold saa meget!

Efter Foredraget vistes nogle udmærkede Lysbilleder. — 2 Veteraner overværede Foredraget. L. B. HENDIL.

Herman Bang paa Sorø Akademi.

— 0 —

(Sluttet).

I Gymnasiastforeningen (Baldur) kunde Bang let været blevet valgt til Præsident, men han afslog det, han lod sig dog vælge til Vicepræsident; men dette Embede fratraadte han snart efter. Derimod støttede han Foreningen meget ved sine Foredrag og Oplæsninger.

Han var en Tid Kongrespræsident for Baldur og skrev som saadan et Brev til Aalborg, hvis Begyndelse lyder saaledes:

Sorø, 1—9—74.

Det er vel som en ubekendt af Eder, at jeg personlig henvender mig til Eder, men jeg ved dog, at det Navn, i hvilket jeg skriver, ikke er ubekendt. — — —

Dette er i høj Grad karakteristisk for Bang, thi hermed siger han jo kort og godt: Navnet Bang er et gammelt Navn, der kan optælle sine 100 Ahner, og det er et Navn, som alle og enhver selvfølgelig kender.

Hans Klassekammerater, blandt andre Censor P. A. Rosenberg og Overlærer Mathiessen, sad i stille Veneration og hørte til, naar han oplæste sine kritiske og velformede Referater — Referater med ironiske og sarkastiske Pointer. —

— Bang var en ægte Baldursøn. —

Nu indtraf der imidlertid noget, der havde en absolut afgørende Betydning for Bangs senere Karriere.

Skuespiller Phister ankom med sin Trup til Sorø for at spille „Jeppe paa Bjerget“ med Assistance af velvillig Gymnasiaster — Bang var mellem dem. — Han spillede en af Advocaterne.

Nu hændte det imidlertid, at Professoren midt i Stykket blev distræt og gentog sin Replik, men da Bangs Svarreplik var meget lang, kunde den ikke gentages uden Publikum opdagede Fejlen, derfor slog han resolut i Bordet og raabte Professoren lige op i Ansigtet: „Det har du jo alt sagt, din Himmelhund.“ — Situationen var reddet, Scenen fortsættes. —

Efter Opførelsen meddelte Professoren Bang, at denne var villig til at „læse“ med ham, da han mente, han havde Talent. — Bang havde „tænkt paa“ at være Skuespiller; nu tog han Beslutningen — vi ved, han fejlede. —

Sorø Akademi var ikke et Sted for Bang. Hans Melankoli, arvet efter Faderen sagtens, trivedes for godt. Det sidste Aar, han gik, her døde Faderen (han blev sindsyg under en Konfirmation) og 2 Maaneder efter tog Bang artium med 1ste Karakter — tog til Københavns for at studere videre.

GRANDJEAN.

I Foraarsol.

—o—

Puh! hvor var det varmt.

Den store graa Bygning kastede sin lange kølige Skygge over Fratergaarden; men mellem den grønne Plæne og Rektorboligen brændte Solen med hele sin Styrke. Der vrimlede der med Dreng baade med og uden Bandolér, et Sted stod een Soldaterkorpsset uvedkommende og gassede sig op ad det grønne Planke-

værk, idet han ønskede Korpsmedlemmerne en rigtig hed og trættende Tur.

„Træd an!“ brølede Kaptejnen, og Delingerne begyndte at samles. Snart stod hele Korpset ret med præsenterede Geværer. Fanemarschens kendte Toner lød, og medens Fanen førtes til Midten, blottede Tilskuerne Hovederne. Lidt efter spillede Musikken atter de gamle Marschmelodier, og Fodslagene drønedes gennem Fratergaarden og derfra videre ad Filosofgangen og ud paa Flomstien.

Efter nogle Øvelser i Sønderskoven holdtes der Hvil ved et Skovfogedhus, hvortil Ølvognen ankom med Drikkevarer og Femmad. Snart spredtes Korpset enkelte Grupper paa Engen, hvor man nød det sammenlagte Rugbrød, som om det var rene Femøreskager med Flødeskum.

Efter en Timestids Forløb samledes man atter om Fanen, og hver Deling for sig indøvede nu Geværgreb og Formering af Skyttekæde, medens Delingsføreren bandede paa, at da han var Menig, maatte de anderledes slide i det. (?) Og tilsidst indøvedes det lærte i Praksis ved at storme Rekylisterne, som laa i Skovkanten og fyrede væk.

Da denne Øvelse var forbi, samledes Korpset paa Landevejen, hvorpaa det marcherede hjem gennem de smalle Stier i den forarsduftende, af Aftensolen belyste Bøgeskov. „JIM.“

„Skyldig eller Uskyldig“

gik Fredag den 3. April Kl. 8¹/₄ paa Sorø Theater, og vi havde faaet Lov til at komme derop i sidste Øjeblik (7⁸⁰). — Stykket var i sig selv godt (dog er det en Del forældet!) og den Udførelse det fik gjorde det endnu bedre. Flere Bemærkninger fremkaldte en vild Jubel fra vor Side, og særlig vor Ven Bielefeld's Ord: „Det er klogt at snyde, men dumt at blive opdaget!“ tog Kegler. En Ting, som dog burde rettes, er, at Damerne spillede Dreng. Det giver et daarligt Indtryk at se for Eksempel lille Johannes Bent's Armstilling under hans Frygt og Graad!

Blandt de spillende bør nævnes „Gamle“ (Hr. Lauritzens Efterfølger), Hr. Otto Jakobsen, Frk. Evelyn Evo og mange flere. Rektor var den eneste af vore „kære“ Lærere, som havde vovet sig derop, og han morede sig vist kosteligt. PIP-HANS.

Klapperslangejagt.

—o—¹

(Fortsat).

Alligevel, jeg kan ikke svigte min Clotilde, men jeg maa absolut holde Hvil og puste ud hvert tiende Minut. Der er 9 engelske Mil til Toppen, det véd hun meget godt, men alligevel sukker hun efter en halv Mils Vandring: „Er vi dog ikke snart deroppe?“

Jeg søger at opmuntre hende ved at vise hende de mange Prøver paa amerikansk Vid, som er malede med rødt eller blaåt paa Klippesiden hele Vejen op. Naar hun gisper efter Vejret og ser alt for selvopgivende ud, slaar jeg ud med Haanden og peger paa saadanne opmuntrende Inskriptioner som: „Se, hvor let det gaar! Oh, hvilken Fryd! Herligt! Himmelsk! Vidunderligt! Gudskelov, jeg kom herop!“ osv.

Et Sted staar der malet: „Gid jeg var en Engel!“

„Ja, gid Clotilde havde Vinger,“ sukkede jeg, „saa skulde vi snart være deroppe!“

Da vi er naaede et Stykke op, kan hun ikke mere og synker stønnende om paa Stien til umaadelig Gene for Færdslen. Til alt Held læser jeg paa Klippen: En halv Mil til Huset paa Halvvejen! Disse bevingede Ord synes ogsaa at gyde ny Kraft i hendes slappe Knæhaser, saa hun kan stavre videre, klyngende sig krampagtigt til min Stok. En halv Time senere læser jeg: Tre Fjerdingsvej til Huset paa Halvvejen! Og jeg skal ikke nægte, at jeg gribes af en uimodstaaelig Nysgerrighed efter at se det grinagtige Hus, der flytter sig, jo nærmere man kommer til det.

Jeg benytter mig af hendes Besværlighed til at unddrage mig mine Bugserpligter og iler forud under Paaskud af at re-

kognoscere Terrænet og skyde eventuelle Slinger, men i Grunden nærmest for at fiske mine Unævnelige, som under min ligtornefulde Vandring har mistet to Knapper til.

Pludselig hører jeg en mistænkelig Raslen i Krattet, og da jeg ser nærmere til, opdager jeg et Pragteksemlar af en Klaperslange liggende sammenrullet et Par Alen fra Stien. Det løb mig koldt ned ad Ryggen, og jeg fortrød alligevel, at jeg ikke havde ladet min Revolver. Min første Tanke var at konfrontere Eva med Slangen, men jeg opgav hurtigt denne vilde Idé, nærmest af Medlidenhed med Dyret, som vilde faa sine Tænder og Fordøjelse totalt spolerede af denne Himmerigsmundfuld. Og desuden, jeg saa i Aanden Clothilde ligge besvimet tværs over Stien og spærre Færdslen for lange Tider. „Men saa kan du jo trille hende ned.“ Denne Tanke jog igennem mig, og jeg maa tilstaa, at jeg var lige ved at bukke under for Fristelsen; thi tænk, hvad det vilde betyde for mig, om jeg kunde trille hende ned, i Stedet for møjsommeligt at bugserer hende. Heldigvis sejrede mit bedre Jeg, jeg tog en stor Sten og slyngede den ned i Tovrullen. Bæstet blev saa befippet, at det stak af med Halen mellem Benene, om man kan bruge det Udtryk, til alt Held ned ad Skrænten.

„Hvad gør De dér?“ spurgte Clothilde, som imidlertid havde indhentet mig.

„Aa, det var bare en Kanin.“

„Hvorfor viste De mig dog ikke det søde, lille Dyr, jeg elsker Kaniner?“

Jeg var i Forlegenhed for Svar og bugserede hende videre i Tavshed.

(Sluttes).

Fodboldkamp mellem Rungsted Kostskole og Sorø Skole Søndag d. 26. April.

—o—

Kampen begyndte Kl. 3, og da Rungsted havde valgt at spille med Vinden først, saa tilfaldt det Sorø at give op. I Begyndelsen var Spillet paa begge Sider tungt, og hvad Soranerne

angik, meget under hvad de har ydet under Træningen; man mærkede tydeligt, at Aprikosgrøden laa noget tungt i Maverne. Sorø overtog Føringen og bragte Bolden op mod Modstandernes Maal, men uden at det lykkedes dem at faa Bolden over Maallinien, det der manglede var en „innerwing“, til, med et kraftigt Spark paa rette Sted at støde Bolden mod „Nættet“. Senere hen i Halvlegen kom der mere Liv i Spillet, og det lykkedes Rungsteds udmærkede „center forward“, Vieux, at skyde Bolden ind i Maalet. Det blev Halvlegens eneste Maal. — I anden Halvleg ventede man, at Sorø skulde klare sig godt, fordi Vinden nu var med dem; og da F. Andersen med et fint Skud havde lavet et Maal, haabede alle, at Heldet vilde blive hos Soranerne. Men trods alle Anstrengelser fra deres Side lykkedes det ikke at faa mere end det samme. Derimod blev der ved et Straffespark lavet et Maal af Rungsted. Saa var Tiden ogsaa saa langt fremskredet, at det ikke varede længe inden Dommeren fløjtede af. Kampen endte altsaa med en Sejr (1—0) (1—1) for Rungsted, og dermed hjemførte de Pokalen denne Gang.

Hvis der skulde siges noget om de enkelte Spillere, saa maa hos Soranerne særlig fremhæves Lauritzen og Heilmann. Lauritzen er jo en sikker „back“, og skønt han fejlede et Par Gange, saa var det alligevel fint Spil, han leverede. Heilmann lavede nogle fine Opløb og nogle ligesaa fine Centringer. Havde han skudt noget mere, saa var det ikke uvist, om Resultatet var blevet forandret. Holberg, der spillede Maalmand, var ganske god, men han kunde maaske have reddet det ene af Maalene ved at kaste sig hen ad Jorden. Høfler var altfor usikker, og det samme gjaldt A. Hansen. Kjeldsen og Holst var gode, men manglede Placering af deres Bolde. Med Hensyn til „forwards“, saa spillede P. Jensen udmærket, og løste alle sine Opgaver glimrende. Justesen passode afgjort ikke til at angribe, og efter min Mening er der gjort en stor Fejl ved at sætte ham frem. F. Andersen og Panduro fedtede for meget med Bolden lige foran Maalet, og ydede ikke, hvad de plejer. I det hele var Spillet, som sagt, ikke saa godt som under Træningen, og det skortede paa sikre Skud. — Af Rungsteds Spillere maa særlig fremhæves „center forward“ og Maalmanden, der begge var udmærkede Spillere.

Som Dommere fungerede K. Trolle, og han udførte det vanskelige Hverv meget samvittighedsfuldt. T. THIESEN.

Præmie-Opgave.

De 3 bedste Bidrag, som findes i „Sidste Nyt“ inden 1. Juni, præmieres med værdifulde Præmier. Prøv alle. Alle Slags Artikler, Interview osv. modtages! L. B. H.

ANNONCER.

Husk at købe deres Lingeri i
Sorø ny Beklædningsmagasin.

Elegante sorte Bindselips	1,50 Kr.
Sorte Kasketter, reglem.	2,75 —
Hvide do. do.	2,75 —

Absolut største Udvalg til de billigste Priser.

Henry Hemmingsen.

Penge smaa langt forslaar,
naar De ind hos Pathuel gaar.

Stort Udvalg.

Billigste Priser.

Sorø Garn- & Trikotageforretning.

Telf. 212

Storegade 26 overfor Axelhus.

Telf. 212.

Hold: „SIDSTE NYT“! 60 Øre Kvartalet.

Udgivet af et Aktieselskab. Redaktør: L. HENDIL, H. HENRIKSEN (Ansvarshavende). Ekspedition: Sorø Bystation.

Trykt i Sorø Bogtrykkeri (Aktieselskab) ved P. M. M. M.